

тема:

Відбулася 52-га
Європейська
конференція
Президентів
юридичних
організацій
за участю
керівництва
НААУ

с. 3

Дайджест
діяльності
комітетів
та секцій НААУ
за січень —
лютий 2024 року

с. 13

Огляд
ключових
рішень РАУ
15 – 16 грудня
2023 року

с. 41

Історія
адвокатури:
Адвокатура
Запоріжжя:
історія
та сучасність

с. 81

ВІДОМІ АДВОКАТИ ЗАПОРІЗЬКОГО КРАЮ КІНЦЯ ХІХ — ПЕРШОЇ ТРЕТИНИ ХХ СТОЛІТТЯ

Дмитро Майстро, адвокат, партнер ЮК «Майстро і Беженар», член Ради адвокатів Запорізької області

Життєві шляхи і професійні здобутки адвокатів, які працювали в Олександрівську (сучасне Запоріжжя) на межі ХІХ і ХХ століть, тісно пов'язані з процесами політичної і соціальної модернізації того часу. Протягом лише двох десятиліть у невеликому повітовому місті відбулася швидка урбанізація: утричі зросла кількість населення, розвинулася промисловість, бізнес, інфраструктура, громадські інституції. Місцева адвокатура стала провідником для громадян і міських інституцій у нових сферах взаємодії закону, ринку і громади.

Бродський Самуїл Якович народився в 1882 році у Верхньодніпровському повіті Катеринославської губернії. Походив з бідної єврейської сім'ї. З чотирнадцяти років пішов на заробітки, щоб допомогти своїй родині. Працював касиром, рахівником у магазинах.

Роботу поєднував із самоосвітою, за результатами якої екстерном здав іспити на середню освіту. В 1905 році у зв'язку з єврейськими погромами виїхав до Швейцарії. У 1906 році вступив на юридичний факультет Бернського університету. У березні 1910 року отримав диплом зі званням доктора права Бернського університету.

Після повернення з-за кордону заробляв приватними уроками, перекладами. З 1911 року також був юрисконсультантом на різних підприємствах. Згодом розпочав працювати присяжним повіреним.

Після встановлення радянської влади вступив на службу до Катеринославського агентства «Продросметал». Згодом перейшов на роботу в органи юстиції, де пропрацював до 1927 року.

З 1927 року до 1 січня 1931 року працював секретарем у дільничній прокуратурі в Катеринославі. З грудня 1930 року отримав призначення у колегію захисників Дніпропетровського міжрайсуду. 30 січня 1931 року С. Я. Бродського рішенням президії Мелітопольської колегії захисників було переведено на роботу до м. Мелітополь.

6 квітня 1931 року мелітопольського захисника Самуїла Бродського було заарештовано Мелітопольським ОДПУ за підозрою в участі у контрреволюційній повстанській організації, яка мала на меті повалення радянської влади шляхом збройного повстання з подальшим встановленням буржуазно-демократичного устрою.

На перших допитах захисник С. Я. Бродський зі звинуваченням категорично не погодився. Після десятигодинних щоденних допитів протягом десяти днів адвокат був змушений підписати «чистосердечні» свідчення проти себе. За обвинувальним висновком уповноважений Тягін вимагав для Самуїла Бродського десять років концтабору. Зрозумівши наслідки такого звинувачення, С. Бродський наважився відмовитися від підписаних показів. Це дало шанс на свободу. 15 липня 1931 року за недостатністю доказів Самуїла Бродського було звільнено.

Адвокат Самуїл Бродський пропрацював у Дніпропетровській обласній колегії до 1956 року.

Блюмкін Соломон Мойсейович народився у 1880 році у містечку Бобринці Херсонської губернії (нині Кіровоградської області) у родині службовця зернової торгової контори.

У 1888 році з родиною переїхав до Олександрівська. З 1890 року по 1896 рік навчався в Олександрівському 6-класному міському училищі.

З 1896 року займався репетиторством, надаючи приватні уроки, конторником, секретарем. У 1900 році здав екстерном екзамен у Павлоградській гімназії за шість класів.

У 1903 році вступив до Товариства Прикажчиків. Згодом став членом правління. У 1906 році був одним з керівників загального страйку службовців в м. Олександрівську.

В 1906 — 1907 роках працював помічником у катеринославських присяжних повірених Ворожейкіна і Гуровича. Розпочав працювати як захисник з кримінальних справ. У 1914 році склав іспит приватного повіреного при З'їзді Мирових суддів Катеринославського Окружного суду.

З 1914 року обслуговував Союз прикажчиків, лікарняні каси. Через два роки співпрацював з Союзом фабрично-заводських службовців. З кінця 1917 року по 1931 рік був членом Союзу рабробітників, Союзу професійних Союзів, консультував Держбанк, сільмаги, продовольчі органи, працював на паровозоремонтному заводі, на Дніпробуді.

З 1918 року Соломон Блюмкін брав активну участь у становленні органів радянської юстиції. З 1919 року був завідуючим загальним відділом юридичної консультації. Був обраний головою Запорізької колегії правозаступників, а згодом і Запорізької колегії захисників. З березня 1920 року займав посаду правозаступника у Запорізькому губернському відділі юстиції. Також одночасно був завідуючим Консультативним Бюро Губ'юсту. В 1930 році на вимогу Профради залишив роботу захисника. До 1933 року працював юрисконсультантом.

У 1924 році С. Блюмкін увійшов до складу комісії з історії професійного руху (за рекомендацією Профради). У 1926 році був членом Запорізької міської ради, секретарем адмінсудової секції. У 1932 році отримав відзнаку ударника Дніпробуду.

У 1931 році був заарештований органами НКВС. Згодом звільнений за відсутності складу злочину.

15 квітня 1941 року постановою Запорізької обласної колегії адвокатів С. М. Блюмкіна було звільнено від адвокатської діяльності за станом здоров'я, з переводом на тимчасову інвалідність. Подальша доля невідома.

Фрізен Давид Давидович народився 23 листопада 1906 року в с. Миколаїполе Запорізького району,

безпартійний, німець. Син великого землевласника (батько мав 300 десятин землі).

З 1923 до 1926 року — посильний сільської ради. В 1926 році закінчив юридичні курси в м. Харкові.

З листопада 1928 року до листопада 1929 року проходив службу в лавах Червоної армії, в 98 полку в м. Смоленську.

Захисник, член Запорізької колегії (до 1931 року), член Дніпропетровської колегії захисників.

Захисник юридичної консультації в селі Верхня Хортиця. З початку 1930-х років завідуючий юридичною консультацією в селі Верхня Хортиця.

Заарештований 7 грудня 1936 року Запорізьким міським відділом НКВС УРСР за звинуваченням в організації контрреволюційної діяльності.

Рішенням НКВС СРСР і прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 року Давид Фрізен засуджений до розстрілу. 2 листопада 1937 року розстріляний. Реабілітований 28 листопада 1989 року.

Унру Корній Корнійович народився 1 вересня 1878 року в с. Кічкас Запорізького району, безпартійний, німець. Активний учасник (колишній керівник) німецького союзу «Голандських вихідців». Освіта середня.

Завідуючий юридичною консультацією № 22 в селі Верхня Хортиця Запорізького району.

Заарештований 5 вересня 1937 року Запорізьким міським відділом НКВС за звинуваченнями за статтями 54-6, 54-7, 54-11 Кримінального кодексу СРСР «за проведення організаційної і шпійонської-шкідницької діяльності на території СРСР на користь Німеччини».

18 вересня 1937 року рішенням Наркома Внутрішніх Справ і Верховного Прокурора СРСР Унру Корнія Корнійовича було засуджено до смертної кари — розстрілу.

8 листопада 1937 року вирок було виконано. 31 липня 1989 року Корнія Унру було реабілітовано.

У біографіях чотирьох запорізьких адвокатів відбилася історія української адвокатури початку радянського періоду. В них усіх докорінно змінилася доля після встановлення радянської влади, та своєму покликанню оборонці не зрадили, залишившись захисниками права і людей. Молох тоталітарної системи не міг їх оминати. Наше завдання — віднайти та зберегти пам'ять про численних представників адвокатської професії, яким довелося жити та працювати у страшні часи сталінського терору.